

Rozhodnutí o kapitálových investicích – služba s přidanou hodnotou

Většina malých a středně velkých společností nemá ani tušení, jak přistupovat ke kapitálovým investicím. Jednají tak, jako by to bylo rozhodnutí o provozním rozpočtu spíše než dlouhodobé strategické rozhodnutí, které bude mít v příštích letech vliv na jejich peněžní tok, efektivnost jejich každodenních transakcí, výsledovku a zdanitelný příjem. Potřebují vaši pomoc, aby pochopili důležitost tohoto rozhodnutí a učinili správné rozhodnutí.

Rozhodnutí o kapitálových investicích (či výdajích) se vztahují k rozhodnutím o tom, zda by měl klient investovat do dlouhodobých projektů, kapitálových zdrojů a/nebo kapitálového vybavení/strojů. Rozhodnutí o kapitálových investicích mají velký vliv na operace společnosti v příštích letech a čím je menší firma, tím větší je potenciální vliv, jelikož provedené investice by mohly představovat značné procento aktiv společnosti.

Kapitálové projekty jsou obvykle identifikovány podle funkčních potřeb nebo možností, ačkoliv mnoho z nich lze rovněž identifikovat v důsledku hodnocení rizik anebo strategického plánování. Některé typické dlouhodobé rozhodnutí jsou o tom, zda:

- koupit nové kancelářské vybavení, osobní nebo nákladní auta;
- pořídit nové nebo renovovat stávající zařízení, včetně koupě nového kapitálového vybavení/strojů;
- rozšířit provoz nebo procesní operace;
- investovat do zařízení pro nové výrobní programy nebo rozšířit služby;
- pokračovat nebo nepokračovat se stávajícím výrobním programem;
- nahradit stávající kapitálové zařízení/stroje novým zařízením/stroji;
- investovat do softwaru za účelem splnění potřeb založených na technologii anebo systémů navržených ke zlepšení procesů a/nebo efektivit;
- investovat do výzkumu a vývoje anebo nehmotných aktiv;
- postavit nebo rozšířit zahraniční anebo sateleitní provoz;
- reorganizovat aktiva nebo služby anebo
- pořídit jinou společnost.

Rozhodnutí o kapitálových investicích (nebo výdajích) se častěji označují za rozhodnutí o kapitálovém rozpočtu, jelikož představují

přidělování zdrojů, především pro výrobu budoucího zboží a služeb a stanovení přírůstku a úbytku finančních prostředků, což je nutno dlouho plánovat a rozpočtovat. Je důležité, aby se poradci ihned od začátku zapojili a provedli společnosti tímto procesem, jelikož je to velmi složitý účetní případ.

Fáze procesu kapitálového rozpočtování jsou tyto:

- popis potřeby nebo příležitosti,
- identifikace alternativ,
- hodnocení možností a odpovídající peněžní toky všech alternativ,
- výběr nejlepší alternativy a
- provedení auditu projektů po jejich skončení.

Prvním krokem je identifikovat potřebu nebo příležitost. To se obvykle dělá na úrovni střed-

ního managementu a je to výsledkem sdílené vize společnosti, jejích cílů a strategií spolu s aspektem, kde je jádro místních potřeb, chutí a chování klientů. Vidí potřebu nebo příležitost a sdělí ji vyššímu managementu, obvykle formou návrhů, jež obsahují jak identifikaci potřeby nebo příležitosti, tak i potenciální řešení a/nebo doporučení. Vyšší management pak zhodnotí výhody každé navrhované možnosti a učiní rozhodnutí, zda se tím dále zaobírat či ne.

Zatímco identifikace projektu je obvykle decentralizovaná funkce, rozhodnutí o iniciaci a přidělování kapitálu zůstává vysoce centralizované. Důvod se točí kolem potřeby přidělování kapitálu, především když jsou zdroje omezené a vyšší management si přeje maximalizovat výnosy/výhody z jakéhokoli realizovaného kapitálového projektu.

Informace, které jsou zapotřebí k tomu, aby toto rozhodnutí bylo učiněno, obvykle pochází jak z interních, tak i z externích zdrojů a jsou založeny na finančních i nefinančních úvahách.

Zajímavé je, že faktory, které se v tomto procesu prověřují, jsou buďto specifické pro společnost, nebo se zakládají na trhu. Je to v tomto bodě, kdy by společnosti měly hledat kvalifikovanou finanční radu, jelikož důsledky špatného rozhodnutí anebo i realizace dobrého rozhodnutí mohou být dalekosáhlé.

Vyšší management musí vytvořit objektivní metodologii, aby bylo možno přiměřeně hodnotit alternativní kapitálové projekty. Je nutno zvažovat jak kvantitativní, tak i kvalitativní otázky a využít celou organizaci jako zdroj.

Marketing by měl poskytovat data o tendencích prodeje, nových požadavcích a příležitostech pro nové výrobky. Manažeři na všech úrovních by měli identifikovat zdroje, které jsou k dispozici vyššímu managementu, které mohou vést k využití stávajících zařízení k vyřešení této potřeby/využití příležitosti. Měli by rovněž komunikovat jakékoliv své potřeby nebo potřeby jejich oddělení či divízi, které by měly být součástí takového kapitálového rozhodnutí. Finanční analytici, anebo pokud nejsou, tak kvalifikovaní externí finanční specialisté by měli být zahrnuti do identifikace cílových kapitálových nákladů, hodnocení počátečních nákladů a výpočtu cash flow pro tyto projekty, které budou vybrány pro účely hodnocení. Výpočet vhodné diskontní sazby a výpočet konzervativního cash flow je kritická součást tohoto procesu, který nejlépe provede nezávislá účetní firma, která se může podívat na projekt/tyto otázky nestranně. Základ pro odhad může být nebezpečný.

Cílem je zhodnotit (předvídat), jak dobře bude každá alternativa kapitálových aktiv fungovat, a stanovit, zda čisté výnosy pro firmu budou v souladu s požadovaným přiděleným kapitálem, za předpokladu nedostatku zdrojů, kterému většina firem čelí.

Účelem fáze hodnocení je předvídat, jak dobře bude nové aktivum prospívat firmě. Měli byste zvažovat tato možná měřítka, která by měla pomoci firmě rozvíjet se:

- **čistý příjem** – manažeři hodnotí přírůstek v účetním čistém příjmu pro různé alternativy;
- **čistý peněžní tok** – je to měřítko s nejširším využitím, toto měřítko se zaměřuje na skutečný peněžní tok (přírůstek i úbytek) v důsledku kapitálové investice pro každou alternativu,

(Pokračování na stránce 2)

(Pokračování ze stránky 1)

tyto je nutno hodnotit pro celkovou hodnotu (několik technik bude uvedeno níže) a z hlediska účinku na každodenní peněžní tok a schopnosti společnosti splnit své finanční závazky včas; projekty s vysokými projektovanými budoucími výnosy nemusí být tak atraktivní, pokud se upraví podle časové hodnoty peněz nebo nákladů, které vznikají při půjčování financí k tomu, aby byly splněny provozní závazky, jako jsou mzdy a pohledávky;

– **úspora nákladů** – mnoho kapitálových investic není navrženo tak, aby poskytovaly výnosy přímo, ale místo toho jsou navrženy na úsporu nákladů anebo zvýšení produktivity – tyto projekty se nejlépe hodnotí podle toho, jaké zvýšení úspor generují;

– **rovnováha peněžních toků** – peněžní toky se liší rok od roku, načasování peněžních toků může být pro společnost důležitým kritériem;

– **zůstatková hodnota a funkcionálnost stávajících aktiv při nahrazení novými aktivy** – zatímco skutečná hodnota stávajících aktiv není relevantní pro rozhodnutí o kapitálovém rozpočtu, čisté výnosy z prodeje stávajícího zařízení důležité jsou a rovněž i otázka, jak dobře zařízení pracuje za předpokladu, že rozhodnutí o kapitálovém rozpočtu se zabývá jen přírůstkem nákladů a přírůstkem úspor/zisku;

– **odpisy, výnosy a daň z příjmu** – je nutno zvážit vliv daně z příjmů podle typu společnosti (výlučný vlastník, spol. s r. o., a.s. atd.) a rozdíly ve finančním a daňovém účetnictví, které jsou firmě k dispozici, především podle toho, jak se vztahují k zůstatkové hodnotě, životnosti a dostupným odpisovým metodám, a zvážit marginální daňové sazby (což se může lišit pro každou zemi); většina firem nezvažuje tyto náklady nebo si vybere daňovou či účetní úpravu, která nemaximalizuje návratnost investovaného kapitálu společnosti;

– **inflace** – při odhadu cash flow je potřeba zvážit i účinky inflace, především pokud se plánuje jeho zvýšení v budoucích obdobích a zvažují se rozdíly mezi kapitálovými projekty;

– **posouzení rizik** – v hodnotícím procesu by se mělo zvážit politické riziko, finanční riziko, přístup k peněžním tokům, ekonomická stabilita a inflace, jelikož to všechno jsou skryté náklady v procesu kapitálového rozpočtu;

– **úrok a kapitálové náklady** – transakce musí mít návratnost větší než kapitálové náklady upravené o daňové úlevy, pokud takové jsou.

Firma by měla rovněž učinit subjektivní rozhodnutí o svých preferencích, co se týče typu projektů, spolu s pravidelnými výběrovými kritérii, která si stanovila. Například to, zda firma preferuje:

– Projekty s malými počátečními náklady, dřívějšími peněžními toky, anebo snad kratší dobu návratnosti?

– Nové projekty, nebo rozšíření stávajících provozů?

– Domácí projekty, nebo zahraniční transakce?

– Pokud má firma neutrální přístup k rizikům, byly by pro ni vyhlídky na dodatečné potenciální peněžní toky v riskantnějších investicích atraktivnější pro kapitálový projekt?

Rizika musí být podrobně analyzována bez ohledu na to, které hodnotící metody se používají k hodnocení projektu. Populárnější techniky posuzování rizik zahrnují analýzu citlivosti, analýzu jednoduché pravděpodobnosti, stromovou analýzu, Monte Carlo simulaci a EVA (přidaná ekonomická hodnota):

– **analýza citlivosti** (*sensitivity analysis*) zvažuje, co se stane, pokud se změní klíčové předpoklady, a identifikuje rozsah změny, v rámci které projekt zůstane ziskový;

– **analýza jednoduché pravděpodobnosti** (*simple probability analysis*) posuzuje riziko výpočtem předpokládané hodnoty pro budoucí peněžní toky na základě jejich pravděpodobnosti úspěchu pro budoucí peněžní toky;

– **stromová analýza** (*decision-tree analysis*) staví na analýze jednoduché pravděpodobnosti tak, že graficky zobrazuje peněžní tok/čistý příjem projektu; tato technika umožňuje manažerům vizualizovat tento projekt a činit informovanější rozhodnutí, přestože znázornění „stromovým diagramem“ může být velmi složité, když vezmeme v úvahu scénáře, které je třeba zvážit (např. inflaci, regulaci, úrokové sazby, atd.);

– **Monte Carlo simulace** (*Monte Carlo simulations*) používají k výpočtu rizika ekonometrické/statistické analýzy pravděpodobnosti;

– **EVA** (*Economic Value Added* – **přidaná ekonomická hodnota**), jež nabírá na popularitě, je měřítkem výkonu, které upravuje zbytkový příjem o „účetní zkrslení“, které snižuje krátkodobý příjem, ale má dlouhodobé účinky na vlastní jmění (*shareholder wealth*) (např. marketingové programy a vývoj a výzkum by bylo podle metody EVA spíše zhodnoceno než zaúčtováno do výdajů).

Které další metody hodnocení po posouzení rizik by měla vaše firma použít pro projekt? Odpověď závisí na zvážení toho, jaká je povaha investice (např. načasování peněžních toků), nejistota ekonomiky a časová hodnota peněz, jedná-li se o velmi dlouhý kapitálový projekt.

Čtyři nejpobulárnější metody jsou tyto:

– **Metoda doby návratnosti** (*Payback Period Method*), která upřednostňuje dřívější peněžní toky a vybírá projekty založené na tom, jakou dobu trvá získat zpět investice firmy. Slabou stránku této metody představuje skutečnost, že neuvažuje peněžní toky po době návratnosti a nezvažuje časovou hodnotu peněz. Běžně se užívá tato metoda k výběru z projektů s podobnou mírou návratnosti, které byly vyhodnoceny pomocí metody diskontního peněžního toku (DCF – *discounted cash flow*) (např. toto se často nazývá metodou návratnosti založenou na diskontním peněžním toku nebo metodou časo-

vé rovnováhy – *Payback Method based on Discounted Cash Flows/Break-Even Time Method*).

– **Metoda účetní návratnosti** (*ARR – Accounting Rate of Return Method*), která používá účetní příjem/informace GAAP, se počítá jako průměrný roční příjem děleno prvotní nebo průměrné investice. Plánovaný výnos se běžně srovnává s cílovou účetní návratností (ARR) na základě kapitálových nákladů společnosti, předchozího výkonu společnosti a/nebo míry rizika projektu.

– **Metoda čisté současné hodnoty** (*NPV – Net Present Value Method*), která je založena na časové hodnotě peněz a je populární metodou DFC. Metoda NPV diskontuje budoucí peněžní toky (přírůstky i úbytky) pomocí minimálních akceptovatelných kapitálových nákladů (obvykle na základě váženého průměru kapitálových nákladů anebo WACC, upravené o vnímané riziko), která se rovněž nazývá „minimální požadovaný výnos“. NPV je rozdílem mezi současnou hodnotou čistého přírůstku a úbytku finančních prostředků a výsledek 0 znamená, že projekt je ziskový a že firma získala zpět své kapitálové náklady.

– **Metoda vnitřního výnosového procenta** (*IRR – Internal Rate of Return*), která je založena na časové hodnotě peněz, počítá úrokovou sazbu, která odpovídá současné hodnotě úbytku a přírůstku peněžních prostředků. Takto vypočítané výnosové procento se pak srovnává s požadovanou mírou návratnosti/výnosu či s minimální požadovanou návratností/výnosem, aby se zjistila proveditelnost kapitálových projektů.

Základní rozdíly mezi nejpobulárnějšími metodami, NPV a IRR jsou tyto:

– Metoda čisté současné hodnoty (NPV) počítá hodnotu určité měny, zatímco metoda vnitřního výnosového procenta (IRR) vyjadřuje procento výnosu, který firma očekává od kapitálového projektu.

– Akademické důkazy napovídají, že metoda NPV se preferuje před jinými metodami, jelikož počítá další zbohatnutí, kdežto metoda IRR ne.

– Metodu IRR nelze použít pro hodnocení projektů, kde se mění peněžní toky (např. prvotní úbytek následován přírůstkem a pak zase úbytkem, jako např. u regenerace půdy těžební společností).

– Avšak metoda IRR má jednu značnou výhodu – manažeri většinou lépe porozumějí konceptu výnosů uvedených v procentech a je pro ně jednodušší srovnávat to s požadovanými kapitálovými náklady.

– A nakonec – zatímco obě metody, NPV i IRR jsou modely diskontního peněžního toku (DCF) a mohou dokonce dosáhnout podobných závěrů o jednom projektu, použití metody IRR může vést k názoru, že menší projekt s kratší dobou realizace a dřívějším peněžním tokem je

(Pokračování na stránce 3)

INVESTMENT MANAGEMENT

Nechte své finance růst!

(Pokračování ze stránky 2)

preferován před velkým projektem, který vygeneruje větší hotovost.

Poslední variace těchto metod jsou tyto:

– **Metoda upravené stávající hodnoty** (*APV – Adjusted Present Value Method*) je flexibilní metodou diskontních peněžních toků (DFC), která bere v úvahu daňové štíty související s úroky. Je navržena pro firmy s nezaplacenými pohledávkami a stálým ukazatelem pohybu tržní hodnoty.

– **Metoda indexu rentability** (*PI – Profitability Index Method*), která je vytvořena na základě metody NPV, se měří jako celková stávající hodnota budoucího čistého přírůstku peněžních prostředků děleno prvotní investicí. Tato metoda má tendenci upřednostňovat malé projekty a nejlépe ji využívají firmy s omezenými zdroji a vysokými kapitálovými náklady.

– **Metoda Bailout Payback Method**, která je variací metody návratnosti, zahrnuje do svých výpočtů zůstatkovou hodnotu jakéhokoliv zakoupeného vybavení;

– **Metoda „přístupu reálné volby“** (*Real Options Approach*) umožňuje flexibilitu, povzbuzuje konstantní přehodnocování na základě míry rizika peněžních toků projektu a je založena na konceptu vytvoření seznamu voleb maximalizujících hodnotu pro výběr z projektů. Management může reagovat a je podněcován k tomu, aby reagoval na změny, které mohou ovlivnit předpoklady, které byly pro každý projekt zvažovány před jeho začátkem, včetně odložení projektu, pokud je to zapotřebí. Stojí za zmínku, že tato metoda není v současné době příliš podporována finančními řediteli.

Ostatní faktory, které by společnost měla zvažovat v rámci hodnotícího procesu, jsou dočasné (*soft*) náklady a přínosy. Dočasné náklady a přínosy je těžké kvantifikovat, nicméně jsou reálné. Příkladem dočasných nákladů může být kapitálová investice do výrobního procesu, která bude mít za následek

další znečištění vzduchu. Dočasný přínos může být zlepšení celkové pověsti společnosti díky investicím do vývoje a výzkumu pro high-tech výrobky. Ignorování dočasných přínosů a nákladů může vést ke strategickým chybám, především pokud mluvíme o investicích do pokročilých výrobních technologií. Dočasné přínosy a náklady musí být odhadnuty a pak zahrnuty jako součást metody používané ke stanovení toho, zda je kapitálový projekt vhodný.

Jakmile byl projekt vybrán a implementován, měl by se po skončení projektu provést audit kvalifikovanou firmou poskytující finanční služby, která umí projekt zhodnotit objektivně. Tento audit nezávislou stranou bude fungovat jako kontrolní mechanismus k zajištění toho, že kapitálový projekt se provádí tak, jak se očekávalo, a pokud to tak nebude, bude jednodušší projekt ukončit, jelikož bude eliminována zajištění osob zahrnutých do projektu.

Bude rovněž sloužit jako mechanismus pro vzdělávání vyššího managementu, jelikož ten srovnává skutečný výkon s předpokládanými výsledky a zlepšuje procesy a odhady, které se používají v budoucích investičních rozhodnutích.

Je nutno poznamenat, že tento kontrolní mechanismus, který může být nákladný, je zásadní pro úspěch budoucích rozhodnutí o kapitálových investicích, především co se týče dlouhé životnosti většiny kapitálových projektů.

A nakonec se zmíníme o implementaci tohoto kontrolního mechanismu – úspěšné kontrolní procesy po skončení projektu vyžadují, aby vyšší management chápal, že účelem auditu je učit se z minulých zkušeností. Manažeri by neměli být penalizováni za svá rozhodnutí, ale místo toho by jim měla být dána možnost se z nich poučit.

Michael R. Newman

(člen Integrity International)

University of Houston

Daňové právo musí být předvídatelné

Podle několika rozhodnutí Nejvyššího správního soudu např. 2 Afs 62/2004 – 70 z 24. 2. 2005, 7 Afs 151/2005 z 21. 12. 2006 a dále především 2 Afs 173/2005 – 69 z 27. 7. 2006 platí, že aplikace daňových předpisů musí být **transparentní, předvídatelná a přiměřená**.

NSS judikoval: „**Současný stát** je nutné vnímat jako důsledek společenské smlouvy, tzn. konkludentního konsensu společnosti o tom, že je racionální existence instituce, zajišťující veřejné zájmy. Jakkoliv proto má stát v řadě vztahů vrchnostenské postavení, je jeho prvotní podstata založena na smluvní bázi. To mj. znamená, že každá fyzická i právnická osoba má ve vztahu ke státu nejen řadu povin-

ností (souhrnně podřaditelných pod povinnost respektovat jeho právní řád), nýbrž rovněž řadu práv. Touto optikou nazíráno představuje daňový systém nejen nezbytný prostředek k materiální existenci státu, nýbrž především jakýsi test legitimacy instituce státu. **Soustava daní proto musí být z hlediska její koncepce i konkrétní aplikace transparentní, předvídatelná a přiměřená.** Promítnutí uvedené zásady, z níž je nutno při výkladu daňových zákonů vycházet do konkrétních výkladových problémů, lze vysledovat též v řadě rozhodnutí Ústavního soudu, nejkoncentrovaněji je pak vyjádřena zřejmě v nález ze dne 15. 12. 2003

(Pokračování na stránce 4)

DAŇOVÝ KALENDAŘ – LISTOPAD

9. 11.

Spotřební daň: platba daně za září (mimo spotřební daň z lihu)

KRÁTCE

Nová daňová poradkyně

S potěšením oznamujeme, že 30. 10. 2007 zaměstnankyně naší kanceláře Ing. Jana Rybáková složila úspěšně zkoušku daňového poradce a posílila naši kancelář o dalšího kvalifikovaného odborníka, který Vám bude poskytovat služby jménem společnosti Fučík & partneři. Ing. Jana Rybáková je absolventkou Vysoké školy ekonomické v Praze, obor Finance a účetnictví. V naší společnosti působí od roku 2005.

Příjmy z převodu cenných papírů

Podle znění zákona o daních z příjmů před novelou zákonem č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, jsou od daně z příjmů fyzických osob osvobozeny příjmy z převodu cenných papírů po 6 měsících držby. Podle přechodných ustanovení bude možné toto osvobození i nadále aplikovat při prodeji cenných papírů nabytých do 31. 12. 2007.

Na cenné papíry nabyté po 31. 12. 2007 se bude vztahovat přísnější režim. Jejich prodej bude i nadále možné osvobodit až po 6 měsících držby. Musí však jít o investiční cenné papíry a cenné papíry kolektivního investování, které jsou obchodovatelné na trhu cenných papírů. Zároveň musí být splněna podmínka, že převodce měl na základním kapitálu a hlasovacích právech společnosti v době 24 měsíců před prodejem maximálně 5 %.

Smlouva o zamezení dvojímu zdanění mezi ČR a N. Zélandem

Nový Zéland byl posledním členským státem OECD, se kterým Česká republika neměla uzavřenou smlouvu o zamezení dvojímu zdanění, což mělo negativní dopady na příjmy českých subjektů ze zdrojů na území Nového Zélandu a naopak.

V říjnu tohoto roku byla smlouva o zamezení dvojímu zdanění mezi ČR a Novým Zélandem podepsána. Smlouva po nabytí účinnosti zajistí vyloučení mezinárodního dvojího zdanění příjmů, konkrétně v případě českých daňových rezidentů metodou prostého zápočtu.

POINT
CONSULTING

CONTROLLINGOVÁ AKADEMIE
PRO BANKY A POJIŠŤOVNY

Controlling pojišťoven v přehledu

Controlling produktů a zákaznických segmentů

Budgeting a řízení nákladů

Praha, 20.–21. 11. 2007

Praha, 22.–23. 11. 2007

Praha, 11.–12. 12. 2007

www.point-consulting.cz

Máte již kompletní portfolio zaměstnavatelských benefitů pro zaměstnance? Je jeho součástí také příspěvek na penzijní připojištění?

Nabídka pro zaměstnavatele:

- zpracujeme komplexní nabídku
- vyhotovíme individuální kalkulaci
- zahrme veškeré benefity
- zajistíme prezentaci produktu
- zaškolíme mzdové účetní

Výhody pro zaměstnance:

- státní příspěvky
- daňové úlevy
- příspěvky od zaměstnavatele
- nadstandardní zhodnocení
- bezplatné služby

Informujte se na Vaše možnosti:

Generali penzijní fond a.s.
penzijní.fond@generali.cz

(Pokračování ze stránky 3)

ve věci sp. zn. ÚS 666/02 zveřejněném pod č. 145 ve svazku č. 31 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu. Zde Ústavní soud uvedl, že za situace, kdy právo umožňuje dvojitý výklad, nelze pominout, že na poli veřejného práva mohou státní orgány činit pouze to, co jim zákon výslovně umožňuje; z této maximy pak plyne, že při ukládání a vymáhání daní podle zákona (čl. 11 odst. 5 Listiny základních práv a svobod), tedy de facto při odnětí části nabytého vlastnictví, jsou orgány veřejné moci povinny ve smyslu čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod – tedy v případě pochybností postupovat mírněji (in dubio mitius).“

Podobně NSS judikoval v 7 Afs 151/2006: „Ostatně nelze nevidět ani judikaturu Ústavního soudu (náleze ze dne 15. 12. 2003, sp. zn. IV. ÚS 666/02), z níž vyplývá, že „za situace, kdy právo umožňuje dvojitý výklad, nelze pominout, že na poli veřejného práva **mohou státní orgány činit pouze to, co jim zákon výslovně umožňuje (na rozdíl od občanů, kteří mohou**

činit vše, co není zákonem zakázáno - čl. 2 odst. 3, 4 Ústavy); z této maximy pak plyne, že při ukládání a vymáhání daní podle zákona (čl. 11 odst. 5 Listiny základních práv a svobod), tedy při de facto odnětí části nabytého vlastnictví, jsou orgány veřejné moci povinny ve smyslu čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod šetřit podstatu a smysl základních práv a svobod, tudíž v případě pochybností postupovat mírněji.“

Z výše uvedených judikátů lze shrnout několik základních zásad, které platí pro výklad daňových předpisů:

- aplikace daňových předpisů musí být **transparentní, předvídatelná a přiměřená**,
- **státní orgány činit pouze to, co jim zákon výslovně umožňuje, na rozdíl od občanů, kteří mohou činit vše, co není zákonem zakázáno - čl. 2 odst. 3, 4 Ústavy**,
- tudíž v případě pochybností při výkladu a aplikaci daňových předpisů postupovat mírněji (in dubio mitius).“

Ing. Ivan Fučík, ivan@fucik.cz

STRUČNĚ

- Daňový bonus na dítě lze poskytnout pouze u poplatníka, který má příjmy ve výši alespoň poloviny minimální mzdy (tj. 4000 Kč). Daňový bonus na dítě činí ročně maximálně 52 200 Kč (dříve 30 tisíc Kč), což je měsíčně 4350 Kč (dříve 2500 Kč). Roční příjem však musí dosáhnout minimálně šestinásobku minimální mzdy.
- Daňový nerezident může měsíčně uplatnit pouze slevu na poplatníka. Pokud by chtěl uplatnit další slevy, musí si podat sám daňové přiznání.
- Poplatník, který nepodepsal u zaměstnavatele prohlášení k dani a má příjmy ze závislé činnosti od téhož zaměstnavatele v úhrnné výši před zvýšením o pojistné hrazené zaměstnavatelem do 5000 Kč měsíčně, podléhá 15% srážkové dani. Pokud příjem činí 5000 Kč, daň činí z příjmu po navýšení 1012 Kč.
- Společné zdanění manželů lze uplatnit naposledy za rok 2007.
- Podle znění zákona o daních z příjmů účinného do konce roku 2007 je přechodné ubytování osvobozeno u zaměstnance bez ohledu na jeho hodnotu a formu, jsou-li splněny ostatní podmínky. Od roku 2008 se zavádí limit pro osvobození tohoto příjmu, a to 3500 Kč měsíčně.

Příspěvek na penzijní připojištění a životní pojištění

Od daně z příjmů fyzických osob jsou podle znění zákona o daních z příjmů účinného do konce roku 2007 osvobozeny příspěvky zaměstnavatele na penzijní připojištění zaměstnance do 5 % vyměřovacího základu zaměstnance pro pojistné na sociální zabezpečení. Pojistné hrazené zaměstnavatelem na životní pojištění zaměstnance je u zaměstnance osvobozeným příjmem do 12 tis. Kč ročně u téhož zaměstnavatele. Od roku 2008 se budou příspěvky zaměstnavatele na penzijní připojištění zaměstnance a pojistné hrazené zaměstnavatelem na životní pojištění zaměstnance posuzovat souhrnně. Obě tato plnění jsou osvobozena od daně z příjmů u zaměstnance do výše 24 tis. Kč ročně od téhož zaměstnavatele.

Opravná položka k pohledávkám

Tvorba 20% opravné položky k nepromlčeným pohledávkám, které jsou po splatnosti více než 6 měsíců a které nejsou vymáhány v soudním, rozhodčím nebo správním řízení, není do konce roku omezena výší rozvahové hodnoty pohledávky. Od roku 2008 lze k pohledávkám, jejichž rozvahová hodnota je v okamžiku vzniku vyšší než 200 000 Kč, tvořit všechny opravné položky vč. 20% pouze na základě zahájeného soudního, správního nebo rozhodčího řízení. Nové znění § 8a zákona o rezervách se použije poprvé pro tvorbu opravných položek, která započala ode dne nabytí účinnosti novely, tj. 1. 1. 2008. Pro opravné položky, jejichž tvorba započala před tímto dnem, se použije zákon o rezervách ve znění účinném do dne nabytí účinnosti novely.

ČR dárcovskou zemí v EBRD

Česká republika se jako první ze skupiny transformujících se zemí střední a východní Evropy zařadila mezi státy s rozvinutou ekonomikou, které již nepotřebují služby Evropské banky pro obnovu a rozvoj. Naopak se přesouvá do skupiny států, které pomoc poskytují. ČR nadále zůstane akcionářem banky, ale změní se její pozice. Význam této změny spočívá v obrovské prestiži, kterou tímto krokem ČR získává. Uznání za vyspělou zemi je také signálem pro zahraniční investory a může přispět k posílení přílivu přímých zahraničních investic. Celková hodnota projektů, které EBRD za období 1992 až 2006 v ČR podpořila, přesáhla 4,7 mld. eur. EBRD se angažovala ve výši přesahující 1 mld. eur. Převážná většina projektů je v soukromém sektoru.

Strategické fórum 2007

13.–14. prosince 2007, Senohraby u Prahy

Prestižní setkání top manažerů a představitelů business sféry

